

göğün gömlenmesi, yerin fıskırması kesildi, gemi Cudi dağı üzerine oturdu. Rivayet olunduğuna göre Hz. Nuh Recep ayının onunda gemiye binmiş ve Muharrem ayının onunda inmiş, o günün şükür orucu tutmuş ve bu orucu tutmak sünnet olmuştur. Kıymetli kardeşlerim! Muharrem ayında, tarihte çok önemli hadiseler cereyan etmiştir. Biz bunlardan birini naklettik. Muharrem ayında cereyan ettiği rivayet edilen başka çok önemli hadiseler de vardır. Mesela: Hz. İbrahim'in atıldığı ateşten kurtulması, Hz. Eyyub'un yakaşlandı ağır hastalıktan kurtulması, Hz. Musa'nın kavmiyle beraber Kızıl Deniz'i geçmesi bu ayda olmuştur. Bununla birlikte bu hadiseler yanında 10 Muharrem 61 (10 Ekim 680) yılında meydana gelmiş acıklı bir hadise vardır ki, inanılmazları sızlatır, onlara göz yaşları dökülür. Bu tarihte Kerbela denilen yerde Sevgili Peygamberimizin göz bebeği sevgili torunu, Hz. Ali ve Hz. Fatıma'nın değerli evladı Hz. Hüseyin, Emevi yönetimi tarafından zalimce, hunharca vurulmuş, şehid edilmiştir. Müslümanlar bu ayda olduğu süregelen tarihi olayları tetkik ile inceleyecek, yüzyüzyıla iyice öğrenmeli ve bunlardan gereken ders ve ibreti çıkarmaya çalışmalıdırlar. Kerbelâ olayının hatırasını yaşatma gereğiyle yas günleri olarak algılanan 10 Muharremde sergilenen etkinliklerde, bazı Şii Müslümanlar, "kendi kendine işkence" denebilecek uygulamalar sergilemektedirler. Halbuki bu tür uygulamalar İslâm'a aykırıdır. Yas tutmanın da bir ölçüde olduğu, Hz. Peygamber (s.a.s.) belirlemiştir. İslâm'dan önce Cahiliye Arapları, ölen kimse için aşırı derece yas tutar, ölen yakınları avazı çıktığı kadar bağırır, eşi kendini eve hapseder, yıkanmazdı. Hatta profesyonel ağlayıcılar da tutarlardı. Rasûlullah bu geleneği, şu hadisi ile ortadan kaldırmıştır: "Yüzüne vurarak, yakasını yırtarak, cahiliye detlerini serdiren bizden değildir." [4] Hicri takvime göre Muharrem ayı "Eşretü'l-Hurum" dandır. Yani savaşılması yasaklanmış (haram aylardan), hürmetli aylardandır. Eşretü'l-Hurum'un diğer ayları Zilkade, Zilhicce ve Recep'tir. Cahiliye devri uygulamasına göre, hürmet edilmesi gereken, savaş yapılması ve kan dökülmesi yasak olan Kamer aylar demektir. "Haram aylar" nitelemesinin, bu aylarda yapılacak ibadetlere daha çok sevap, günahlara ise daha çok ceza verilecek olmasına dayandığı da ifade edilmiştir. [5] Hz. Peygamber (s.a.s.) Veda Haccı sırasında, Mina'da irad ettiği hutbede şöyle buyurmuştur: "Muhakkak zaman Allah'ın yarattığı günün şekliyle akıp gitmektedir. Sene on iki aydır. Onlardan dörtü haram aylardır. Bunlardan üçü peş peşedir: Zilkade, Zilhicce, Muharrem, bir de Cemaziyel-Ahir ile Şaban ayları arasında olan ve Mudar Kabilesi'nin ayı Recep'tir." [6] İslâm'ın gelmesi ile barış genel bir prensip, savaş ise saldırıya maruz kalma ve tebliğe engel olunması hâline geldiği için, "haram aylar" uygulaması da kalkmış oldu. Hicri yılbaşı: Muharrem ayı, 12 ay ve 355 gün olan kameri yılın ilk ayıdır. Adından da anlaşılacağı üzere, kameri yılda -güneşin değil- ayın hareketleri esas alınmaktadır. Hicri tarih, Hz. Muhammed (s.a.s.)'in Mekke'den Medine'ye göç ettiği ile başlar. Hicretin takvim başlangıcı olarak kabul edilmesi, Hz. Ömer devrinde olmuştur. Hicret de önemli bir hadisedir. Peygamberlerin ve inanmışların geleneğinin Peygamberimiz tarafından devamıdır. Bununla birlikte bir imtihandır. Samimiyetin sınandığı büyük bir olaydır. Muharrem aşure orucu: "Aşure günü," Muharrem ayının onuncu gününe demektir. Kelime olarak anlamı da "Onuncu gün" demektir. Ayrıca, "Hak Teâlâ; o günün on peygamberine on ihanda bulunmuştur. Veya Ümmet-i Muhammed'e ihanda bulunduğu

için bu güne a&uam;re günü denilmi&uam;tır" tarzında görüŝlere de rastlanır. Bu günün devamına da halk ara­sında "A&uam;re ayı"denilmi&uam;tır. A&uam;re günü hakkında çok çeŝitli rivayetler vardır. Terim olarak a&uam;re günü, hangi anlama gelirse gelsin kesin olan bir ŝey varsa, bu ayın ve özellikle Muharrem'in dokuz, on ve onbirinci günlerinin faziletli, müŝbarek günler olduğunun bilinmesidir. Yukarıdaki hadisi ŝeriflerden anla&uam;ldığına göre Peygamber Efendimiz (sas) o günlerde oruç tutmalarını Ashabı Kiram'a tavsi­ye etmiŝlerdir.

 َدِمَ
رَسُولُ
اللّهِ
صَلَّي
اللّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
الْمَدِينَة
فَرَأى
الْيَهُودَ
تَصُومُ
يَوْمَ
عَاشُورَاءَ
فَقَالَ: مَا
هَذَا؟
قَالُوا
يَوْمٌ
صَالِحٌ
نَجَّى
اللّهُ
تَعَالَى
فِيهِ بَنِى
إِسْرَائِيلَ مِنْ
عَدُوِّهِمْ
فَصَامَهُ
مُوسَى.
فَقَالَ
صَلَّي
اللّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ:
أَنَا
أَحَقُّ
بِمُوسَى
مِنْكُمْ
فَصَامَهُ
وَأمَرِ
بِصِيَامِهِ[.
أخرجه
الشيخان وأبو

